ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ἡ τέλεσις μικτῶν γάμων εἰς Ἕλληνας ἀξιωματικους, ὅπως θὰ ἐδιαβάσατε. Ὀρθῶς. Μεταπολεμικῶς οἱ μικτοὶ γάμοι ἐσημείωσαν ἄνοδον. Καὶ ἐγίνετο τελευταίως συζήτησις διὰ τὰς ἀρετὰς τῶν ξένων γυναικῶν, ἐνῶ οἱ ξέναι γυναῖκες εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁμιλοῦν διὰ τὰς ἀρετὰς Ἰσπανῶν, Ἰταλῶν καὶ Ἑλλήνων, ὀσβαίως. Τὸ θέμα δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς ἑλληνικόν. Συζητεῖται εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας γίγνεται εὐρεῖα μετανάστευσις. Καὶ ἔτσι ἔχει διατυπωθῆ κατὰ κάποιον τρόπον μία γενικὴ κρίσις. Λέγεται λοιπόν, ὅτι: ἡ Γαλλὶς ἐνδύεται, ἐνῷ ἡ Γερμανὶς καλύπτεται. Ἡ Γερμανὶς περιπατεῖ. Ἡ Παρισινὴ εἶναι ἀνάερη, κυματίζει. Ἡ Γερμανὶς εἶναι ἄσχημη ἢ ὡραία. Ἡ Γαλλὶς οὔτε ἄσχημος εἶναι οὔτε ὡραία, εἶναι θελκτική. Τὸ ὁλέμμα τῆς Γερμανίδος εἶναι πάντοτε ἄβολον καὶ καθαρόν, ἀλλ' εἰς τὰ μάτια τῆς Γαλλίδος ἀνοίγονται ἄβυσσοι. Ἡ Γερμανὶς λέγει ναὶ ἢ ὄχι. Ἀπὸ τὴν Παρισινὴν οὔτε ναὶ ἀκούει κανεὶς καθαρόν, οὔτε ὁλόκληρον ὄχι. Ἡ Γερμανὶς σὲ περιμένει δέκα χρόνια κάτω ἀπὸ τὸ δένδρον, ἡ Γαλλὶς ἐπὶ δέκα μόνον λεπτά. Ἡ Παρισινὴ εἶναι πανοῦργος, ἡ Γερμανὶς ἀγαθή. Ἡ Γερμανὶς εὐχαριστεῖται μὲ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἑνός, ἡ Γαλλὶς θέλει νὰ θαυμάζεται ἀπὸ ὅλους. Ἡ Παρισινὴ εἶναι «τεχνίτρα» ἡ Γερμανὶς γυναῖκα.

—Ὥστε, παρατήρησεν ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἤκουον τὴν συζήτησιν, διὰ τὰ χαρίσματα τῶν ξένων γυναικῶν, καλύτερα εἶναι ν' ἀγαπᾷ κανεὶς στὴν Γαλλία, ἀλλὰ νὰ παντρεύεται στὴν Γερμανία.

□

ΔΙΑΒΑΖΩ ἕνα ἀληθῆ φιλιπικὸν ἐναντίον τῶν γυναικῶν. Φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς ἀπερισκέπτου ἐπιδεξιομανίας τῶν γυναικῶν καὶ τῆς μανίας ἐπίσης τοῦ λούσου «ποὺ ὁδηγεῖ εἰς πλεῖστα ἀτοπήματα», ἰδία δὲ τῶν νεωτέρων γυναικῶν. Ἀλλὰ διατί καταφέρεται ἐναντίον τῶν νέων γυναικῶν, ὄχι δὲ ἐναντίον τῶν μεγαλυτέρων τὴν ἡλικίαν καὶ ἐναντίον τῶν γονέων διὰ τὸν τρόπον ποὺ ἀνατρέφουν τὰ παιδιά των; Αἱ σημεριναὶ μητέρες μεταβάλλουν δυστυχῶς τὰ παιδιὰ των εἰς κοκκυνίες καὶ δὲν περιορίζονται νὰ ντύνουν τὰ παιδιά των ἁπλῶς εὐπρεπῶς καὶ καλαισθήτως. Ἀκόμη τὸ κοριτσάκι δὲν ἤρχισε καλὰ -καλὰ νὰ περιπατῆ καὶ ἀκούει νὰ τοῦ λέγουν καθημερινῶς:

—Ἂν εἶσαι φρόνιμη, θὰ σοῦ πάρω ἕνα ὡραῖο μεταξωτὸ φόρεμα.

Καὶ κατόπιν ἐνόσω μεγαλώνει, ἀκούει ἄλλα παρόμοια.

—Ἂν ἔχῃς καλοὺς τρόπους θὰ σοῦ πάρω ἕνα δακτυλίδι, θὰ σοῦ πάρω ἕνα ὡραῖο καπελλάκι, ἕνα δραχιόλι.

Ἀκολουθοῦν αἱ φίλαι ποὺ ἀποθαυμάζουν τὴν τουαλέττα τῆς μικρᾶς:

—Τί ὡραῖα φόρεμα! Τί ὡραῖο δακτυλίδι!

Καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνάλογα εἰς κουφότητα, ποὺ χαράσσονται ἐν τούτοις, εἰς τὸν νοῦν τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ καὶ εἰς τὰς ἕξεις του, τὸ γεμίζουν ματαιότητα καὶ τοῦ διαφθείρουν τὸ πνεῦμα. Διότι, ὅπως εἶναι γνωστόν, αἱ πρῶται ἐντυπώσεις δὲν σβύνουν ἀπὸ τὴν ψυχὴν καὶ ἀποτελοῦν κατόπιν τὸν ἠθικόν μας χαρακτῆρα.

□

ΕΝΑΣ παλαιὸς Γάλλος συγγραφεύς, ὁ Ἀλφόνσος Κάρρ, ἔχει ἀφιερώσει ἐπὶ τοῦ θέματος εὐφυεῖς, ἀλλὰ καὶ σκληρὰς παρατηρήσεις:

«Τὰ πάντα, γράφει, εἰς τὴν ζωὴν τῆς γυναίκας, καταλήγουν εἰς ἀλλαγὴν φορέματος. Ὑπανδρεύεται μία νέα; Φόρεμα. Ἀπέχει τοῦ κόσμου τούτου ἕνας στενὸς συγγενής; Φόρεμα. Τί φταίει οἱ ἄλλες εἰς παρομοίαν περίστασιν, πῶς θὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν μόδαν διὰ νὰ δείξῃ τὴν θλῖψιν της. Καὶ ἀρχίζουν ἀμέσως τὰ τρεχάματα πρὸς τὴν μοδίστραν καὶ τὸν ἔμπορον. Τὰ πάντα πρόφασις καὶ ἀφορμὴ διὰ νὰ ραφῇ νέον φόρεμα. Μᾶς καλεῖ εἰς χορὸν κάποια; Φόρεμα. Μᾶς καλεῖ εἰς ἑορτὴν ἄλλη; Φόρεμα. Μᾶς ζητεῖ κάποια νὰ βαπτίσωμεν τὸ παιδί της; Φόρεμα.

Καὶ συμπληρώνει ὁ Κὰρ τὸ κατηγορητήριόν του μὲ τὴν σκληρὰν ἐκείνην ρῆσιν Γερμανοῦ ποιητοῦ, ποὺ ἀναφέρει ἐπίσης ὁ ἴδιος: «Ἡ γυναίκα εἶναι ἕνα ζῶον ἐνδυνόμενον καὶ ἐκδυνόμενον». Εὐτυχῶς μόνον ποὺ ἡ πλειονότης τῶν γυναικῶν δὲν εἶναι ὡς αἱ προαναφερόμεναι. Ἀλλέως ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν μας.

□

ΜΙΑ ΑΓΓΛΙΣ, ἡ ὁποία διέσχισε πεζῇ πέντε ἠπείρους καὶ ἐπεσκέφθη ἑξῆντα κράτη, ἔφθασεν, ἠδη εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον, ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετὰ μίαν ὁλόκληρον τετραετίαν. Οἱ γονεῖς ἀνήγγειλαν περιχαρεῖς τὸ γεγονὸς εἰς τοὺς Ἄγγλους δημοσιογράφους προσθέτοντες μὲ ὑπερηφάνειαν ὅτι ἡ κόρη των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας της εἶχε καὶ τέσσαρας ἐρωτικὰς περιπετείας: Βέβαια, τὸ ὅτι κατώρθωσε νὰ βγῇ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὰς τέσσαρας αὐτὰς περιπετείας εἶναι κάτι, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ὀλίγη παχυδερμία ἀπὸ μέρους τῶν γονέων διὰ νὰ διακηρύσσουν μὲ τόσην ἐγκαύχησιν τὸν ἐρωτικὸν αὐτὸν ἄθλον τῆς κόρης των. Ἄλλοι πράγματι καιροί, ἄλλα ἔθιμα. Τώρα δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ περιμένωμεν τὰς ἐντυπώσεις τῆς Ἀγγλίδος ἀπὸ τὰς πέντε ἠπείρους — διότι ἀσφαλῶς θὰ ἐκδώσῃ καὶ βιβλίον — εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς περιγράφῃ, εἶμαι βέβαιος, ποῖος λαὸς γνωρίζει καλύτερον τὰ μυστικὰ τοῦ ἔρωτος.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 12 προσλήψεις ἐργάτων καὶ 20 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Πολὺ ἐπικίνδυνος ὁ δημόσιος δρόμος ἔξω ἀπὸ τὴν Δίβρην

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Εἶμαι ὁδηγὸς ὑπεραστικοῦ λεωφορείου. Ἐκτελῶν τὴν 21ην πρέχοντος δρομολόγιον ἀπὸ Πάτρας εἰς Δάφνην Καλαβρύτων, μέχρι τῆς Δίβρης ἐπῆγα καλὰ ὅπως καὶ ἄλλες φορές. Προχωρῶντας ὅμως ἀπὸ τὴν Δίβρη πρὸς τὰ Τριπόταμα εὑρέθην πρὸ ἀληθοῦς δραματικῆς καὶ λίαν ἐπικινδύνου καταστάσεως.

Εἰς σημεῖον ἀπέχον ἀπὸ τὴν Δίβρην περὶ τὸ 1½ χιλιόμετρον καὶ εἰς διαδρομὴν 500 μέτρων, λόγω τῶν ἐργασιῶν ποὺ ἐξετέλεσε τὸ συνεργεῖον διαπλατύνσεως τῆς ὁδοῦ, τὸ ἀπομεῖναν ἐλεύθερον κατάστρωμα τοῦ δρόμου δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν διέλευσιν λεωφορείου καὶ γενικῶς μεγάλων ὀχημάτων. Καὶ τοῦτο διότι ὁ πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ βουνοῦ χῶρος ἔχει καλυφθῆ ἀπὸ χωματοπτώσεις καὶ ὀγκολίθους καὶ ἔτσι τὸ αὐτοκίνητον κιδυνεύει νὰ πέσῃ εἰς τὸν παρακείμενον κρημνόν.

Ἄλλος κίνδυνος εἰς τὴν ὡς ἄνω διαδρομήν, ἀρκετὰ σοβαρὸς ἶναι καὶ ὁ προερχόμενος ἀπὸ τὰς συνεχιζομένας κατολισθήσεις χωμάτων καὶ ὀγκολίθων καὶ λόγω τῶν βροχῶν, ἀλλὰ κυρίως λόγω τῶν προσφάτων ἐργασιῶν συνεργείων διαπλατύνσεως, ποὺ δὲν ἔλαβαν καμμίαν πρόνοιαν διὰ ἀς χωματοπτώσεις αὐτάς.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀνωτέρω ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς Δάφνης κ. Δρακοπούλου καὶ τοῦ ἰατροῦ Τριποτάμων, οἱ ὁποῖοι ἐταξίδευαν μαζί μου εἰς τὴν διαδρομὴν αὐτὴν καὶ θορυβηθέντες διὰ τὸν κίνδυνον ποὺ διετρέχαμεν ἐπλησίασαν εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ αὐτοκινήτου καὶ παρηκολούθουν μὲ ἀγωνίαν τὴν διάβασιν τοῦ ὀχήματος.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λίαν σοβαροὺς λόγους παρακαλῶ διὰ τῆς παρούσης τοὺς ἁρμοδίους ὅπως ἐνεργήσουν τάχιστα διὰ τὴν ἄμεσον ἐπισκευὴν τοῦ σημείου τούτου τῆς ὁδοῦ, πρὶν θρηνήσωμεν θύματα, ὅπερ βεβαίως ἀπεύχομαι.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

ΠΑΝ. ΚΑΛΦΑΓΙΑΝΝΗΣ
ὁδηγὸς λεωφορείου

Αἱ ἡμέραι ἀργίας ἐργατοϋπαλλήλων

—Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «ΗΜΕΡΑ»

Εἰς σχόλιον τῆς ἐφημερίδος σας συνηγορεῖτε ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερῶν ἀργίας τῶν ἐργατοϋπαλλήλων.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἡμέραι ἀργίας, διότι τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐπιζημίας ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἤτις ὅμως πρέπει νὰ καταστῇ συναγωνιστικὴ μετὰ τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Κρούσματα τύφου εἰς Παραλίμνην Ἀχαΐας

Συμπτώματα κοιλιακῆς λοιμώξεως (τύφου) διέγνωσεν ὁ κοινοτικὸς ἰατρὸς κ. Ν. Κατσούλης εἰς τὰς ἀδελφὰς Γεωργίαν καὶ Ἀθηνᾶν Ἀνδρ. Ζέρρου, 23 καὶ 13 ἐτῶν, κατοίκους Παραλίμνης Ἀχαΐας. Τοῦτο ἀνεφέρθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν σταθμὸν χωροφυλακῆς Λακκοπέτρας.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

ΟΥΪΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ὁ «πατὴρ τῆς νίκης»

Τοῦ δικηγόρου κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΙΤΣΑ

Ἕνας μεγάλος πέθανε. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος στέκεται δουλοῦ στὸ φέρετρό του καὶ ὀναλογίζεται τί τοῦ χρωστάει. Θὰ μένει γιὰ πάντα ὄχι ἁπλῶς ἕνας ἀκόμη μεγάλος, ἀλλὰ ὁ πατέρας τῆς νίκης κατὰ τοῦ φασισμοῦ, ὁ εὐεργέτης τῆς ἀνθρώπινης φυλῆς. Ἂν ὁ πόλεμος κρατοῦσε δύο μῆνας ἀκόμη ὁ χάρτης τῆς γῆς σήμερα θάτανε ἑλληνοειδής. Οἱ Γερμανοὶ εἶχαν ἑτοιμη τὴν βόμβα καὶ θὰ ἔριχναν τὸν κόσμο ὁλόκληρο στὴ βάρβαρη ὑποδούλωσή τους γιὰ ἀπρόβλεπτο χρόνο. Ἀλλὰ τὸ χέρι τοῦ Τσῶρτσιλ τοὺς πρόλαβε καὶ ἔσωσε τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν θανατερὴ ἐπιβουλή τους. Στὸν Τσῶρτσιλ χρωστιέται τὸ ὅτι σήμερα εἶναι ἐλεύθερος, μπορεῖ νὰ κοιτάζῃ τὸ μέλλον, μπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ στὴ ζωή. Ἦταν ὁ πρῶτος στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Χίτλερ. Κινητοποίησε ὅλο τὸν κόσμο κατὰ τῆς τυραννίας. Τὸν κατεύθυνε κάθε μέρα, τὸν ἐμψύχωνε γιὰ τὴν τελικὴ νίκη. Οἱ λόγοι του θὰ μένουν οἱ ὑποθῆκες τοῦ ἡρωϊκοῦ πνεύματος. Ἡ δράση του ἦταν ὁ ἀέας ποὺ ἄναβε τὴν ἀπόφασι σὲ κάθε καρδιὰ νὰ δώσῃ ὅλο τὸ εἶναι της, νὰ κινητοποιήσῃ κάθε της δύναμη στὸν κοινὸ ἀγῶνα. Στὴ βαθειὰ νύκτα αὐτὸς ἦταν ἕνα φῶς στὴν ἀπέραντη ἀπελπισία, αὐτὸς ἦταν ὁ ἥλιος τῆς ἐλπίδας. Κάθε φίλος τῆς ἐλευθερίας περίμενε κάθε βράδυ νὰ ἀκούσῃ τὸ «Ἐδῶ Λονδίνον, καλησπέρα σας» γιὰ νὰ στηριχθῆ, νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνήν του νὰ τὸν διαπερνᾶει μὲ ἐκείνα τὰ ζωοδότα λόγια ποὺ θὰ τὰ φύλαγε ἡ μνήμη του σὲ ὅλη του τὴ ζωή. Χωρὶς αὐτὸν θάταν λιγώτεροι οἱ ἥρωες, λιγώτεροι αὐτοὶ ποὺ ἦταν ἕτοιμοι νὰ πεθάνουν γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς ἐλευθερίας. Ἡ διεύθυνση τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνα βρέθηκε τότε στὰ πιὸ ἱκανὰ χέρια καὶ ἡ μοῖρα τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ κόσμου προδιαγραφόταν μὲ αὐτὸν βέβαιη. Ὁ κόσμος τῆς ἐλευθερίας πόνεσε, βασανίστηκε, δεινοπάθησε, σκοτώθηκε κατὰ μυριάδας, ἀλλὰ νίκησε καὶ μιὰ νέα ζωὴ ἄρχισε. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἰδανική, ἀλλὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ γίνῃ. Καὶ σὲ αὐτὸ χρωστάει πολλὰ στὸν Τσῶρτσιλ. Ἦταν εὔνοια τῆς τύχης ποὺ ἐκεῖνα τὰ κρίσιμα χρόνια βρέθηκε Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας. Βέβαια ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πολλὰ παράπονα κρατᾶμε ἀπὸ τὴν μεταπολεμικὴ διαγωγήν του. Βλέπεις κάθε πολιτικὸς ἀνήκει πρῶτα στὴν πατρίδα του καὶ στὸν καιρό του. Καὶ ὁ πιὸ μεγάλος. Δὲν εἶναι κανένας ποιητὴς ποὺ μπορεῖ νὰ στέκεται πάνω ἀπὸ καιροὺς καὶ χρόνους. Εἶναι ἀπόλυτα δεμένος μὲ τὸν τόπον του καὶ τὴν ἐποχήν του. Καὶ ὁ Τσῶρτσιλ ἐξυπηρετοῦσε τὰ συμφέροντα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἦταν φορεμένος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς. Γεννήθηκε καὶ πῆρε τὶς κατευθυντήριες ἀρχές του μέσ' τὴ δόξα της καὶ σαράντα χρόνια ποὺ στάθηκε στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Ἀγγλίας γαλουχήθηκε μὲ αὐτο. Εἶναι τὸ ἄλλοθί του γιὰ μᾶς ποὺ ἀκόμη πικραινόμαστε ἀπὸ τὴν τέτοια νοοτροπία τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται γι' αὐτὸ νὰ μὴν κοιτάξουμε τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ μὴν τὸν θαυμάσουμε. Δὲν μιλάω γιὰ τὴν καταγωγή του, ποὺ ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ ἔνδοξες τῆς Ἀγγλίας. Ἡ καταγωγὴ τότε μόνο θυμίζεται, ὅταν οἱ κληρονόμοι της τὴν τιμοῦν, ἀλλὰ γιὰ τὴν τόλμη του, τὴν γενναιότητά του, τὴν θέλησή του, τὴν ἀκατάβλητον ζωτικότητά του, τὴν ἐργατικότητά του, γιὰ τὸ ρισκόκινδυνο τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν φλογερὴ δημιουργηκότητά του. Τί νὰ πρωτοθυμήσουμε; Νεαρὸς ἀκόμη, ἔφηβος σχεδὸν γύριζε μὲ τὸ μολύβι στὰ χέρια ἀπὸ μάχη σὲ μάχη σὰν δημοσιογράφος καὶ μυθιστορηματογράφος στὴν Κοῦβα, στὸ Σουδάν, στὶς Ἰνδίες, στοὺς Μπόερς πολὺ μπῆ ἀργότερα ἄφοβος στὶς μάχες ποὺ ἡ Ἀγγλία ἔδινε. Ἔπειτα μαχητικὸς πολιτικὸς καὶ ὑπουργὸς Ναυτικοῦ ὡργάνωσε τὴν μάχη στὶς θάλασσες στὸν πρῶτο πόλεμο καὶ τὴν κέρδισε. Φιλελεύθερος καὶ συντηρητικός, ἕνα δικό του κρᾶμα στὴν εἰρηνικὴ ζωή, πολέμησε γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ λαοῦ πρὶν γίνῃ Πρωθυπουργὸς καὶ πατέρας τῆς νίκης τοῦ δεύτερου πολέμου. Καὶ δὲν ἦταν ἕνας ἁπλὸς πολιτικός. Ἔχει θέση καὶ στὴν ἱστορία τοῦ πνεύματος. Δὲν ἐμοιαζε μὲ τοὺς κούφιους πολιτικάντηδες τοὺς πνιγμένους μέσα στὴ ρουτίνα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἀλλὰ ἦταν καὶ ἕνα μεγάλο πνεῦμα, ἕνα μυαλὸ ἀνήσυχο καὶ μιὰ ζεστὴ καλλιεργημένη καρδιά. Δεκάδες βιβλία βγῆκαν ἀπὸ τὰ χέρια του. Ἱστορικὰ τὰ περισσότερα, ἀλλὰ καὶ μυθιστορήματα καὶ ποιήματα ἀκόμη. Ἡ ἱστορία τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου (Παγκόσμια Κρίση) εἶναι ἕνα ἔργο ποὺ θὰ ζῆ καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Β' Πολέμου εἶναι γιὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Θουκυδίδου γιὰ τὸν Πελοποννησιακό. Ἀλλὰ δὲν ἔχουμε χῶρο νὰ ἐπεκταθοῦμε ὅπως θὰ θέλαμε. Ἂς ποῦμε μόνο πὼς γάπαγε καὶ τὴν ζωγραφικὴ καὶ ἄφησε πολλὰ καλὰ ἔργα καὶ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ ἕνας μεγάλος ζωγράφος, ἂν εἶχε καιρὸ γι' αὐτό. Ἦταν μιὰ φύση προικισμένη πλούσια ἀπὸ τὸν δημιουργὸ ποὺ γέμισε μισὸν αἰῶνα μὲ τὴν παρουσία της ὄχι μόνο στὴ ζωὴ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἱστορία θὰ θυμᾶται τὸ ἔργο του. Ἐμεῖς μὲ συγκίνηση θὰ θυμώμαστε τὸν «γέρο Οὐίνυ» τὸν νικητὴ μὲ τὸ σκυφτὸ κεφάλι, τὸ αἰώνιο πούρο του στὰ χείλη καὶ τὸ ὑψωμένο χέρι του μὲ τὰ δύο του δάκτυλα ὀρθά, σύμβολο τῆς νίκης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΙΤΣΑΣ
Δικηγόρος

Εἰς μνήμην

Εἰς μνήμην Νικολάου Χανιώτη κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ε' κύκλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Φωτὸς ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀριστ. Σπηλιώτη δρχ. 100 καὶ ἡ Ζυθοποιΐα «Πέτρος Μάμος» δρχ. 500.

Εἰς μνήμην Ἀναστασίας Α. Κλαουδάτου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου της κατέθεσαν: Ἡ οἰκογένεια Ἀσπασίας Παναγιωτοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δραχ. 250 καὶ ὑπὲρ ἱδρύσεως ἀντικαρκινικοῦ σταθμοῦ δρχ. 250, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Τσαμουργέλη δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων, ὁ κ. Ἀναστάσιος Κλαουδάτος δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων.

Ἡ κ. Μαρία Μιχαλοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθαν. Γεραρρίζου καὶ ἡ κ. Θεοδ. Στεφάνου κατέθεσαν εἰς μνήμην τῆς προσφιλοῦς των μητρὸς Ὄλγας Ἠλ. Μιχαλοπούλου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου της, δρχ. 200 ὑπὲρ τοῦ Δ' Κύκλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Φωτὸς καὶ δραχ. 200 ὑπὲρ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΧΑΪΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΡΙΝΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 40

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν φανερᾶς μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς τοῦ ἔργου κατασκευῆς ὑδρομαστεύσεων καὶ ἐπένδυσις δεξαμενῆς κ.λ.π. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς Κρίνον (Μπούκουρα) τὴν 7)2)65 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως καὶ ἐμπειροτέχναι. Προϋπολογισμὸς δαπάνης (50.000) πεντήκοντα χιλιάδες δραχμαί, ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς δρχ. 50)ο διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης ἢ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἢ καὶ εἰς μετρητά.

Λεπτομερὴς διακήρυξις καὶ στοιχεῖα τῆς μελέτης ὑπάρχουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος καὶ εἰς τὴν ΤΥΔΚ ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Δ. ΤΖΙΦΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 182

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου προκηρύσσει πρόχειρον προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτῶν δι' ὅλον τὸ ἔτος 1965 διὰ τὰ κάτωθι εἴδη:

5) Διὰ τὴν προμήθειαν εἰμέντου.

2) Διὰ τὴν προμήθειαν ἄμμου καὶ ἀμμοχαλίκου.

3) Διὰ τὴν προμήθειαν ἀσφάλτου θερμῆς καὶ ψυχρᾶς.

4) Διὰ τὴν προμήθειαν γραφικῆς ὕλης καὶ ἐντύπων.

5) Διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν σχεδιάσεως.

6) Διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἡλιοτυπιῶν.

7) Διὰ τὴν προμήθειαν λαμπτήρων.

8) Διὰ τὴν προμήθειαν συμματοσχοίνου γερανῶν.

9) Διὰ τὴν προμήθειαν σωλήνων ὑδρεύσεως καὶ ἀντλκῶν ὑδρεύσεως.

10) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων σιδηρουργικῶν ἐργασιῶν.

11) Διὰ τὴν προμήθειαν στυπίου διὰ τὰ μηχανήματα τοῦ Λιμένος.

12) Διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν Ἐφημερίδων τῆς Κυβερν. καὶ ἀποφάσεων τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς κ.λ.π.

13) Διὰ τὴν προμήθειαν χρωμάτων.

14) Διὰ τὴν προμήθειαν καυσοξύλων.

Ἡ Δημοπρασία θέλει διενεργηθῆ ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 6ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς (Ἀγ. Ἀνδρέου 24).

Πλείονες πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν εἰς τὸ τμῆμα Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Λ. Τ. Π. κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ «Ἀλκιβιάδης» τοῦ Ν. Τουτουντζάκη

Ὁ Σμυρνιὸς λογοτέχνης καὶ ἰατρὸς στὴν Ἀθήνα κ. Νίκος Τουτουντζάκης ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἕνα πλούσιο ἔργο, κάπου δέκα βιβλία του, τὸ περισσότερο ποίηση καὶ θέατρο. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιοπρόσεκτους νέους ποιητὰς καὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιόλογους ποὺ μᾶς ἔδωσεν ἡ Ἰωνία ἔπειτα ἀπὸ τὴν τραγικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922. Τὰ βιβλία του ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ ἔτος 1936 καὶ συνεχίζονται. Τὸ τελευταῖο του εἶναι τὸ θεατρικὸν ἔργο «Ἀλκιβιάδης», ποὺ μόλις ἐκυκλοφόρησεν.

Εἰδικώτερα στὸ θέατρο ὁ Νίκος Τσυτουντζάκης ἔχει προτατος λυρικὸς ποιητής, ἔχει προσφέρει καὶ ἔχουν μάλιστα ἀνεβασθῆ στὴ σκηνὴ ἄλλα τρία ἔργα. Ὁ «Ἀλκιβιάδης» του τώρα εἶναι τὸ μεσπώτερο καὶ τὸ πιὸ σημαντικό. Καταπιάνεται πρῶτα—πρῶτα μ' ἐναμεγάλοπρόσωπο τῆς ἱστορίας μας. Τελευταῖα τὸ Ἀλκιβιάδης μελετᾶται ὅσο κανεὶς ἄλλος. Εἶναι ὁ Ἀθηναῖος ποὺ μποροῦσε νὰ κάνει τὴν Ἀθήνα κοσμοκράτειρα. Καὶ τὸ ἐπεδίωξε. Ἂν ἔφταιξεν ἢ τὸ ἔργο ἦταν μεγαλύτερο τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αὐτὸ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Πάντως ὁ Ἀλκιβιάδης εἶναι φυσιογνωμία ἀπὸ τὶς σπάνιες. Λίγο πολὺ οἱ σύγχρονοί μας δὲν ἔχουν καλὴ ἰδέα γι' αὐτόν. Πρόκειται περὶ πλάνης.

Ὁ ἀγαπητότατος φίλος Τουτουντζάκης ἐξήντλησεν ὅλη του τὴν ἱκανότητα νὰ μᾶς τὸν ἀναπλάσει καὶνὰ μᾶς τὸν προσφέρει ὁλοζώντανον μπροστά μας. Τὸ ἐπέτυχε. Τὸ ἔγραψε τὸ ἔργο του μὲ ἀπόλυτη κατοχὴ τῆς ψυχολογίας καὶ τῶν ἱστορικῶν δυνάμεων ποὺ περικλείει. Εἶναι αὐτὸ μία μεγάλη προσφορὰ καὶ τοῦ ἀξίζει δίκαιος δημόσιος ἔπαινος. Μίλησε σὰν Ἰωνός. Πολὺ τοῦ πρέπουν συγχαρητήρια.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

«Ἀνθρωπίνη Ἱκεσία» Ὄλγας Παπαστάμου

Μὲ τὸν τίτλο «Ἀνθρώπινη ἱκεσία» ἐκυκλοφόρησεν ἡ νέα ποιητικὴ συλλογὴ τῆς ἐκλεκτῆς ποιητρίας καὶ συγγραφέως Ὄλγας Παπαστάμου σὲ πολυτελῆ ἔκδοση. Ἡ συλλογὴ αὐτὴ περιέχει ποιήματα σὲ ἐλεύθερο στίχο, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν πηγαία νέα δυνατὴ ἔμπνευση τους, τὴ βαθειὰ φιλοσοφία, τὴν ἀνθρωπιστικὴ ἀξία τους κα